

Blatouch

Blatouch bahenní

Věra Provazníková

Nad močálem dvě děvečky
tahaly se o ranečky,
rozházely lívanečky.

Blatouch

Ondřej Suchý

Blatouch sám, ač neplavec
má rád hodně vody.
Voda, pane, to je věc!
Budou vodní hody!

Blatouch

Petr Novák

To je blatouch bahenní.
Žlutá svítí v zeleni.
Teče tudy bystrá voda,
blatouch kvete vedle ní.

Blatouchy

Michal Černík

Blatouchy září
jako žárovíčky,
září na lysky
a na kachničky,
až je kolem tůně
všechno žlutě krásné.
Pak odkvetou,
jako když se zhasne.

Hluchavka

Hluchavka

Hanka Křížková

Nemá uši, ani ucha,
zdálo by se, že je hluchá.

Ona ale jednu větu
slyší dobře z hloubky květu.
To když včela libuje si:
Sladký nektar je tu, je tu!

Jetel

Jetel plazivý

František Hrubín

Kdybys nebyl, jetelíčku,
kdybys nebyl, jeteli,
přišli bychom o kravičku,
mléko bychom neměli.

Jetelinka

Jarmila Urbánková

Když kvete jetelinka,
to mají posvícení
včely i mandelinka -
nad jetelový kvítek není!

Píseň o jeteli

Michal Černík

Jeteli, jetelíčku,
přijdeš o hlavičku.
Brzy ti ji pokosí.

Jeteli, jetelíčku,
přijdeš o hlavičku.
Upadne ti do rosy.

Povídal mi jetelíček,
„však porostu zas,
až přijde můj čas.“

Kopřiva

Kopřiva

Hanka Křížková

Kopřivo, kopřivo,
stojíš trochu nakřivo,
postav se rovně!
Co je ti po mně,
já se jen tak válím,
a když mohu, pálím.

Pampeliška

Pampeliška

Zdeněk Kriebel

Už si vrabci koupou břicho,
už se káča točí,
kde jsi byla, pampeliško,
od čeho máš oči?

Od slunce, od zlata!
Jak jsem se tam zahleděla,
hned jsem byla zlatá celá
jako housata.

Pampelišky, povězte mi,
podruhé se ptám:
Čím otvírá slunko zemi,
kudy pouští jaro k nám?

Žežulky si povídají,
že jsou vrátka v jednom, háji,
ke vrátkům je zlatý klíč,
petr – petr – petrklíč.

Pampeliška

Jiří Faltus

Předevcírem měla vlásky celé zlaté.
Dnes, až jí je vítr z čela odhrne,
budou stříbrné.

Smetanka lékařská

Michal Černík

Nadarmo se ptáte,
kdy má pampeliška svátek.

No přeci, od jara až do léta.

Potom odkvétá.

Když odkvétají pampelišky

Michal Černík

Vítr fouká, letí louka
do modravé výšky.

Vítr fouká, letí louka
na chmýříčku pampelišky.

Pampelišky

František Hrubín

Pampelišek plná louka
a náš Vítek do nich fouká,
kolem všude bílo.
Snad tu nesněžilo?

Kdepak! To náš malý smíšek
fouká jako čtyři
a z těch bílých pampelišek
odletuje chmýří.

Pampeliška

Václav Fischer

Sluníčko z nebe na svět kouká
k čemu se dole chystá louka
a než se schová za mraky,
je louka samé zlatáky.

Prvosenka jarní

Petrklíč

Václav Fischer

Otvírá zemi
zlatým klíčkem
a svatý Petr
je mu strýčkem.

Petr petr petrklíč
k brance od jara má klíč.

Petrklíč

Michal Černík

Petrklíč se rozpomíná,
co je nebe,
co je hlína,
co je zima.
Petrklíč se rozpomíná.

Sedmikráska

Sedmikráska

Václav Fischer

Když sluníčko zapadá,
sedmikráska chřadne,
ke spánku se ukládá
do postýlky chladné.

Když sluníčko vyskočí,
sedmikráska vstává,
načeše si obočí,
na motýly mává.

Chudobky

Dagmar Hilarová

Vyšivalo sluníčko
zlatou nití dečku.
Při tom se, jen maličko,
píchlo do palečku.

Krůpěj krve vytryskla
rovnou do kytiček.
Proto mají chudobky
rudý okrajíček.

Sedmikráska

Václav Fischer

Malé žluté sluníčko
pomrkává z trávy.
Dobré jitro, kravičko,
jak ti slouží zdraví?

Kde jsi vzalo, sluníčko
sněhobílé řasy?
Vždyť já nejsem, kravičko,
slunce ani maličko.
Jsem květ sedmikrásky.

Trávy

Jak si hraje tráva

Dagmar Hilarová

Lehá si a vstává.
Uschne a zas vzklíčí.
Prostě ráda cvičí.

Oslava trávy

Michal Černík

Tráva, ta se neunaví,
všemi stébly život slaví.
Každé louce, každé stráni
daruje své rozkvétání.

Tráva

Václav Fischer

Kamarádi se s rosou
a nesnáší se s kosou.

Tráva

Jan Noha

Zjara ona první vstává,
sníh si z hlavy setřepává,
v létě pod kosou se skloní
a až k hvězdám krásně voní.

Na podzim, když vítr skučí
bere zemi do náručí.
V zimě v polích, na zahradě
peřinu přitáhne k bradě,
aby zjara první vstala,
sníh si z hlavy setřepala.

Co je tráva

František Hrubín

Co je tráva, travička?
Stéblo na něm hlavička:
a těch stébel tisíce
a těch stébel na tisíc,
liják ani vichřice
nezmohou proti nim nic.

Snesou vodu, snesou prach,
jenom z kosy mají strach.